

GRUPPARBETE, lördag , Wetterlundkonferensen 2007

Arbetsgång och frågeställningar

Följande schema är en allmän vägledning för gruppernas verksamhet. Varje grupp bör dock känna sig fri att följa sitt eget spår och fortsätta en givande diskussion även om det skulle avvika från schemat.

Gemensam samling i kyrkan, kl 9.30

Under detta gemensamma pass sker en inledning och genomgång av tankarna bakom dagens arbete och den sedvanliga uppdelningen i grupper.

Grupparbete, förmiddagspasset, ca kl 10 – 13

Eftersom temat för dagens grupparbete är **“tidsenlig kristendom”**, föreslår vi att grupperna, efter en kort presentation av deltagarna i gruppen, läser det urval av texter kring tidsenlig kristendom som finns med i Pärlor och vilket framgår i det följande. Tanken är sedan att grupperna under förmiddagspasset går vidare med läsning av Wetterlundtexter; antingen från Pärlor eller någon annan skrift som finns tillgänglig. Varje grupp väljer själv vilka texter man vill läsa, men vi ska försöka att under läsningen hålla fokus just på frågan om tidsenlig kristendom. Det är också möjligt att gå vidare och välja ut någon av de frågeställningar som har listats för eftermiddagspasset. Känn alltså stor frihet i gruppen att välja den väg ni upplever ger bäst utbyte!

Vad menar egentligen Wetterlund med tidsenlig kristendom?

Begreppet tidsenlig kristendom återkommer många gånger i **Andens Lag** och Wetterlund lägger stor vikt vid detta. Läs avsnitten 4:2 (s.14) och 11:1 (s.25) som också återfinns nedan, samt 25:2 (s.38) i Pärlor; där Wetterlund beskriver följderna av att Lammet inte får vara tidsenligt. Kristendomens kärna är självfallet oförändrad, men det finns också något som ständigt måste utvecklas. På liknandesätt är det med vetenskapen, vars kärna och grundläggande princip är oförändrad, medan innehållet ständigt förnyas. Kan det vara så att vår bristande insikt i detta bidrar till att västvärldens befolkning vänder sig ifrån kristendomen?

Lammet och vilddjuret är alltså de skarpaste motsatser som finns. Ty de är himmelsk och jordisk ande, Guds och satans ande.

På denna motsats hänger hela kristendomens tillvaro på jorden. Den skall därför sekundligen, oryggligen och intill blods hållas vid makt i lära och liv. Ty annars flyter kristendomen och värld tillsammans. Och det är just detta de har gjort. Och denna blandning är skökan som fördärvar alla jordens folk. Utplånandet av den djupa, fina och skarpa gränsen mellan Lammet och vilddjuret är den stora världsförförelsen i vårt världsrike. –

Lammet skall vara tidsenligt. Och tidsenligt är det blott då när det får vara vad det är: den absoluta motsatsen till vilddjuret.

Detta är i varje tid det nya Lammet, som alltid är det gamla Lammet. Det nya består i det högre mått av ande som Lammet vill och måste giva i varje tid för att hålla jämna steg med det högre mått av ande som vilddjuret utvecklar i varje tid. Kristendomen släpper aldrig det gamla; men den stannar också aldrig vid det gamla, gör den det, så dör den. Den måste ta fram nytt och gammalt, det gamla i tidsenlig andekraft, ljus och gestalt. Evangelium står även det under utvecklingens: “Rulla!”

Det i sanning moderna evangeliet är alltså det som kommer med en förnyad kraftande, den där avslöjar, upplöser och övervinner det nya vilddjuret, den moderna världssanden.

Andens Lag I, s. 118-19

Ty detta horn har ock en mun. Och den talar stora ord och hädelser. Och de orden äro icke “tomma”. De är fyllda med den uppstigande avgrundsanden. Där ligger i dem en andekraft som tar människorna med tjusande makt och med storm. Den anden vinner nu dagligen tusentals själar i världen. Och den har löfte om att få taga varenda själ på vår jord som icke är otaglig genom Lammets hornövervinnande kraftande.

Här ligger faran. Lammet är icke tidsenligt. Det predikade ordet är till en stor del icke ett himmelskt kraftandeord ur och genom Lammet, utan ett jordiskt och andesvagt ord om Lammet. Och så blir Lammet neddraget och hopokat med vilddjuret.

Vårt liv och vårt ord är alldeles för lätta mot det väldiga avgrundsliv som nu stiger upp och tar världen i besittning. – Genom min ande skall det ske säger Herren Sebaot. Men det är den som fattas. - - -

Se upp, I Herrens heliga! Gränsen mellan Lammet och vilddjuret utplånas allt mer. Och den skall utplånas ända därefter, att hela jorden blir fördärvad av skökan. Och detta som den naturliga följd därefter, att Lammet icke fick vara tidsenligt, utan sammanblandades med djuret.

Andens Lag I, s. 121

Grupparbete, eftermiddagspasset, ca kl. 15 – 17

Det primära syftet med eftermiddagspasset är att resp grupp ska fördjupa sig i någon eller några av de åtta frågeställningarna nedan. Gå därför översiktligt igenom frågeställningarna och välj ut någon eller några av dem för att samtala kring. Det är förstås inte möjligt eller ens angeläget att hinna med alla dessa frågor under den korta tid som står till förfogande.

Snarare är förhoppningen att samtalen ska utgöra en startpunkt för era egna funderingar över dessa viktiga frågor. Så vi hoppas alltså att var och en ska arbeta vidare på lite längre sikt med frågorna och på så sätt fördjupa sin tro och sina kunskaper.

De åtta aktuella frågeställningarna

1. Vår attityd till andra religioner – hur ser vi egentligen på främmande religioner?
2. Frågor kring uppståndelsen – är det bara Jesus som kan uppstå?
3. Gudsnamnet “Jag är”– finns det något samband med Jesu sju “Jag är”– ord i Johannevangeliet?
4. Frågor kring Guds och människors identitet och gärningar
5. Frågor kring nya fenomen och möjligheten att pröva dessa genom Guds Ord
6. Vår syn på världen och vår möjlighet att påverka den
7. Evolutionen - en stöttesten för många troende
8. Varningarna inför den yttersta tiden – finns det en falsk Jesus?

1. Vår attityd till andra religioner – hur ser vi egentligen på främmande religioner?

Wetterlund har en föredömligt ödmjuk attityd till andra religioner. Han talar genomgående bara om sådant som han är väl förtrogen med. Han avstår helt från att framföra åsikter. Tänk om andra kristna författare kunde göra likadant! Då skulle vi slippa den största delen av alla dessa fördomar och ytliga åsikter som florerar i en stor del av den kristna litteraturen och som mest baseras på rädsla och okunskap!

Tydligast kommer Wetterlunds hållning till uttryck i **Jesu Lära**, s.19-23. Här beskriver han bl a hur en buddhist från Ceylon predikade offerlagen för kristenheten vid religionskongressen i Chicago 1893. Vidare berättar han om hur en buddhistisk kinesisk läkare i Tibet reagerar inför en kristusbild när han efter en halvtimmes betraktelse sprang upp och ropade: “Detta är den enda Buddha (Gud) som människorna bör dyrka”. Wetterlund redogör här även för Sokrates offerdöd på ett positivt och beundransvärt sätt. Wetterlunds attityd ligger här mycket långt ifrån den attityd som vi möter hos många kristna. För tyvärr finns det många kristna som av tanklöshet eller okunnighet tillåter sig att se med överlägsenhet och förakt på alla främmande religioner. Här finns mycket att lära av Wetterlund. För han tillämpar konsekvent den korrekta attityd som vi alla som kristna bör ha. Nämligen att känna ödmjukhet inför allt det vi inte vet något om och att

aldrig döma! Så länge kristenheten fortsätter att betrakta alla andra religioner som naiva uttryck för avgudadyrkan stannar den i sin egen utveckling! Genom att döma andra religioner, om vilka man i stort sett ingenting vet, dömer man sig själv. Så attityden till andra religioner är en väsentlig fråga; både för kristenheten som helhet och för oss som enskilda kristna.

Så det är viktigt att vi funderar över hur vi ser på islam, buddhism, hinduism och andra religioner. Och hur ser vi på teosofi, antroposofi, Swedenborg, Martinus kosmologi och de otaliga uttryck för det som ofta förknippas med New age eller det felaktiga missvisande och begreppet ockultism? Eller är det naturligt och acceptabelt att känna en viss överlägsenhet gentemot alla former av religion som avviker från klassisk kristendom?

2. Frågor kring uppståndelsen– är det bara Jesus som kan uppstå?

Och deras döda kroppar skola bli liggande på gatan i den stora staden.... Och människor av allehanda folk och stammar och tungomål och folkslag skola i tre och en halv dagar se deras döda kroppar ligga där, och de skola icke tillstämja att kropparna läggas i någon grav.....

Men efter tre och en halv dagar kom livets ande från Gud in i dem, och de reste sig upp på sina fötter; och en stor fruktan föll över dem som såg dem. Och de hörde en stark röst från himmelen, som sade till dem: "Kommen hit upp." Då steg de i en sky upp till himmelen, i sina ovänners åsyn. (Upp.11:8-12)

Citatet ovan från kap.11 i Uppenbarelseboken visar klart att uppståndelsen inte bara gäller Jesus. De två vittnena uppstår på tredje dagen efter att de har dödats på liknande sätt som Jesus. Ändå talar vi i de allra flesta fall bara om Jesu uppståndelse. Att andra än Jesus skulle kunna uppstå på liknande sätt vill de flesta kristna inte höra talas om. Varför är det så orimligt att även "vanliga människor" skulle kunna uppstå? Det finns faktiskt flera vittnesmål om uppståndelser som ägt rum både före och efter Jesus. På vilken grund kan vi förkasta den tanken?

I Joh.14:12 säger Jesus: **"Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror på mig, han skall och själv göra de gärningar jag gör; och ännu större än dessa skall han göra"?**

Hur ska vi tolka dessa Jesu ord? Kan inte dessa tyda på att även vi skulle kunna uppstå?

3. Frågor kring Guds namn; "Jag är"– finns det något samband med Jesu sju "Jag är"– ord i Johannesevangeliet?

Som bekant är Guds namn enligt 2 Mos.3: **"Jag är"**. Wetterlund lägger så stor vikt vid Gudsnamnet att han ägnar mer än 30 sidor i Andens Lag åt detta namn. Jesus säger i Johannesevangeliet bl a:

"Jag är Vägen, Sanningen och Livet", **"Jag är Uppståndelsen och Livet."**, **"Jag är Livets bröd"**, **"Jag är världens ljus"**, **"Jag är den gode herden"** osv

När Jesus uttrycker dessa ord, uttrycker han samtidigt Gudsnamnet. Hur ska vi tolka detta? De allra flesta kristna tolkar som vi vet ordet: **"Jag är Vägen, Sanningen och Livet"** som att kristendomen är den enda sanna religionen. Och är den det bör ju alla andra religioner vara uttryck för okunnighet eller lögn!

Finns det något annat sätt att se på denna sak?

Läs avsnitten under nr.23 (s.35-36) i Pärlor där Wetterlund talar om Gudsnamnet. Fundera över betydelsen av Gudsnamnet. och samtala kring denna fråga.

4. Frågor kring Guds och människors identitet och gärningar

Hur ska vi förstå Ps.82:6:

“Jag har väl sagt att I ären gudar och allesammans den Högstes söner.

Och hur ska vi tolka Jesu ord i Joh.11:34 där Jesus säger:

“Det är ju så skrivet i eder lag: “Jag har sagt att I ären gudar”?”

Som kristna använder vi oss ju ofta av bibelord där det talas om “Guds enfödde son”. Hur ska vi tolka denna motsägelse? Är jag liksom Jesus en Guds son eller dotter eller är det hädelse att tro så?

Hur ska vi tolka Jesu ord i Joh.14:12:

“Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar jag gör; och ännu större än dessa skall han göra”?

Vi vet t ex att många har blivit uppväckta från de döda; det mest kända exemplet i modern tid är troligen Daniel Ekechukwu Pingstkyrkan i Nigeria som den 2 dec 2001 blev uppväckt efter att ha dött i en bilolycka och varit död i 48 timmar. Detta fall är mycket väl dokumenterat, men det finns många fler. Vad krävs för att ett sådant extraordinärt gudsingripande ska kunna ske?

Bibeln och Wetterlund talar som vi vet om behovet av Byssusdräkten. Hur får vi den?

Läs det sista avsnittet; 57:1 (s.64) i Pärlor; (s.1240 i Andens Lag), där Wetterlund talar om behovet av Byssusdräkten. Detta behov nämns även i många andra avsnitt. Kan vi själva aktivt medverka till att vi får den? (Se även s.103-04 i Guds Vredes Skålar).

5. Frågor kring nya fenomen och möjligheten att pröva dessa genom Guds Ord

I Joh 16:12 säger Jesus: **“Jag har ännu mycket att säga eder, men ni förmår inte att ta emot det nu”**. Hur ska vi tolka detta Jesu ord? Och hur ska vi ställa oss till alla nya fenomen och kunskaper som inte var kända på Jesu tid? En del kristna gör det lätt för sig genom att helt enkelt förneka eller blunda för mycket av det nya eftersom det inte nämns i Guds Ord. Andra gör tvärtom och tar okritiskt till sig så många nya vetenskapliga rön som talar emot Skriften att detta på sikt urholkar deras tro.

Så hur ska vi ställa oss till allt nytt som möter oss? Tyder inte bibelordet ovan på att vi måste vara beredda på att det finns väsentliga kunskaper som inte nämns i Bibeln? Även andlig kunskap?

Ändå är det otvivelaktigt så att många nya fenomen avvisas av många kristna just med hänvisning att det inte står något i Guds Ord om dem. Hur ska vi förhålla oss till nya andliga fenomen och den information som vi aldrig hört talas om tidigare? Hur ser vi på “nära döden-upplevelser”, som ju är vanliga idag? Hur ser vi på reinkarnation, som mer än en tredjedel av svenska folket uppges tro på? Hur ser vi på möten med änglar? Hur ser vi på de helgonuppenbarelser som många katoliker berättar om? Har vi någon grund för att avfärda fenomen och upplevelser bara med hänvisning till att dessa inte omnämns i Bibeln?

I Joh 5:39 säger Jesus: **“Ni forskar i skrifterna, därför att ni tror att de kan ge er evigt liv”**. Och med facit i hand vet vi ju att de flesta fariséer och skriftlärdade var ur stånd att känna igen sin Messias när han kom. Och detta trots att de kände till allt som stod i skrifterna om Messias och visste att han skulle komma!

Vidare skriver Paulus i 2Kor 3:6: **“Han har satt oss i stånd att vara tjänare åt ett nytt förbund, ett som inte är bokstavens utan Andens, ty bokstaven dödar, men Anden ger liv”**.

Kan dessa bibelord av Jesus och Paulus ses som en varning just för att inte gå till överdrift med tolkningar av det skrivna ordet? Och är det inte i själva verket Guds Levande Ord i form av Kristi Ande som vi i första hand ska använda oss av?

6. Vår syn på världen och vår möjlighet att påverka den

Det är en tydlig tanke hos Wetterlund (och de flesta insiktsfulla förkunnare) att vi som kristna har ett stort ansvar för utvecklingen i världen. Hur tar vi detta ansvar? Och hur ska vi tolka situationen i vårt land och hela västvärlden idag med hänsyn till kristendomens allt svagare ställning här? Mycket tyder på att en majoritet av oss kristna i stort sett har anammat världens syn på politik och de lösningar som måste till för att rädda världen från svält, fattigdom, miljökatastrofer etc. Vi tycks alltmer lämna den genuina och radikala kristna synen på världens problem; d v s att de alla innerst beror på vårt avfall från Gud och följaktligen bara kan lösas genom att människor vänder åter till Gud! Vad gör vi åt denna situation? Är det angeläget att vi som kristna går in i politiken? Är det klokt att vi engagerar oss i miljö-frågorna? Kan man hålla fokus både på världens problem och på det genuint kristna?

7. Evolutionen - en stötesten för många troende

Det finns kanske ingen fråga som varit orsak till att så många unga troende gett upp sin tro som just läran om evolutionen. Denna lära, som ju består av obevisade teorier, utgör hörnpelaren i den första-budslösa; d v s gudlösa naturvetenskapen och den har som vi vet tillåtits indoktrinera barnen i alla våra skolor. Den framställs som en absolut sanning och har i stort sett fått stå oemotsagd i mer än 100 år. Så när kristenheten har underlåtit att bemöta de falska teorier som presenterats, har man samtidigt lämnat mängder av unga troende i sticket. (Den nyligen presenterade läran om intelligent design utgör visserligen ett försök att ge ett alternativ till evolutionen, men kommer alldeles för sent!)

Så frågan om evolutionen demonstrerar på ett mycket tydligt sätt just behovet av den tidsenliga kristendom som Wetterlund talar om. En sådan kristendom hade med kraft tagit itu med motbevisen mot evolutionsteorierna på ett tidigt stadium. Istället har i stort sett hela kristenheten fallit i ett av de båda dikena. Antingen genom att blunda för allt det nya eller genom att ta till sig allt utan urskillning! Idag ser vi klart resultatet; vi har en grupp liberalkristna som i stort sett anammat naturvetenskapens teorier och därmed till väsentlig del tappat sin tro. Och vi har en annan grupp som i det längsta försökt blunda för det mesta av det nya.

Så hur hanterar vi denna viktiga fråga idag? Vad säger vi till våra barn och barnbarn?

8. Varningarna inför den yttersta tiden – finns det en falsk Jesus?

Alla kristna känner till att Jesus kraftigt varnar för en falsk Jesus bl a i Matt.7:21-23:

"Icke kommer var och en in i himmelriket, som säger till mig: Herre, Herre, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skola på den dagen säga till mig: Herre, Herre, har vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då ska jag betyga för dem, "Jag har aldrig känt eder; gån bort ifrån mig, ni ogärningsmän!"

Ändå är det troligen få aktiva kristna som ens kan tänka sig att denna kraftfulla varning skulle kunna gälla dem själva! Varför har vi så lätt för att tro att andra är avfallingar, medan vi själva anser oss stå på säker grund?

Wetterlund lägger som vi vet så stor vikt vid denna fråga att man inte behöver läsa långt i någon av hans texter för att hitta skarpa varningsord. Läs t ex avsnitten: 33:2, 36:1-5, 37:1-2, 39:1, 55:1-2, 56:3-4 i Pärlor och begrunda den situation som vi står inför!

Kan det kanske vara så allvarligt att kristenheten i världen riskerar att upprepa samma misstag som judarna på Jesu tid som inte kände igen den Messias som de väntat så länge på? Hur kan vi vara säkra på att Jesus kommer att uppenbara sig på just det sätt vi förväntar? Kan det finnas en risk för att vi kan bli bedragna av en falsk Messias?